

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1404/96 af 15. juli 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 1973/92 om oprettelse af et finansielt instrument for miljøet (LIFE) 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1405/96 af 19. juli 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 1362/96 om levering af mejeriprodukter som fødevarerhjælp..... 6
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1406/96 af 19. juli 1996 om indførelse eller forhøjelse for 1996 af visse kvantitative fællesskabslofter for genindførsel i Det Europæiske Fællesskab af visse tekstilvarer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik efter passiv forædling i dette land 7
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1407/96 af 19. juli 1996 om fastsættelse af den minimumspris, der skal betales producenten for ferskner, samt af producentstøtten for ferskner i sukkeropløsning og/eller i naturlig frugtsaft for produktionsåret 1996/97 10
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1408/96 af 19. juli 1996 om salg til forudfastsat pris af uforarbejdede tørrede figner fra 1995-høsten til destillationsindustriene 12
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1409/96 af 19. juli 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/93 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer, for så vidt angår adgangsbetingelser for erhvervsdrivende i kategori C og datoer i forbindelse med forvaltning af toldkontingentordningen 13
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1410/96 af 19. juli 1996 om delvis tilbagekaldelse af forordning (EF) nr. 3053/95 om ændring af bilag I, II, III, V, VI, VII, VIII, IX og XI til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførelse af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande 15

Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/96 af 19. juli 1996 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importrettigheder, som er indsendt i juni 1996 for ungtyre bestemt til opfedning, kan imødekommes	16
Kommissionens forordning (EF) nr. 1412/96 af 19. juli 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris.....	17
Kommissionens forordning (EF) nr. 1413/96 af 19. juli 1996 om ændring af import-told for korn	20
Kommissionens forordning (EF) nr. 1414/96 af 19. juli 1996 om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om udstedelse af importrettigheder for kalve på ikke over 80 kg i henhold til forordning (EF) nr. 1110/96 kan imødekommes....	23
Kommissionens forordning (EF) nr. 1415/96 af 19. juli 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	24

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

96/436/EF:

- * **Rådets afgørelse af 15. juli 1996 om udnævnelse af præsidenten for EF-Sort-smyndigheden** 26

Kommissionen

96/437/EF:

- * **Kommissionens afgørelse af 18. juli 1996 om afslutning af antidumpingpro-ceduren vedrørende importen af PET-videofilm med oprindelse i Repu-blikken Korea** 27

96/438/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 5. juni 1996 om en procedure vedrørende anvendelse af EF-traktatens artikel 85 (IV/34.983 — FENEX)** 28

96/439/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 18. juli 1996 om Fællesskabets tilskud til visse foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽¹⁾** 37

96/440/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland ⁽¹⁾** 38

⁽¹⁾ Tekst af betydning for EØS

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1404/96

af 15. juli 1996

om ændring af forordning (EØF) nr. 1973/92 om oprettelse af et finansielt instrument for miljøet (LIFE)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 189 C ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det finansielle instrument for miljøet, LIFE, gennemføres i etaper; første etape udløber den 31. december 1995;

i artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1973/92 ⁽⁵⁾ hedder det, at Kommissionen fremsætter forslag til de eventuelle tilpasninger, der skal foretages med henblik på forbedringer i aktionens videreførelse efter første etape;

da LIFE har ydet et positivt bidrag til virkeliggørelsen af Fællesskabets miljøpolitiske målsætninger, bør der gennemføres en yderligere etape på fire år, frem til den 31. december 1999;

erfaringerne med LIFE i den første etape har vist, at indsatsen bør koncentreres ved klarere at specificere de aktionsområder, hvortil der kan ydes fællesskabsstøtte, og ved at forbedre forvaltningsprocedurerne og opstille klarere kriterier for udvælgelse og evaluering af disse aktioner;

gennemførelsesbestemmelserne for LIFE og procedurerne vedrørende underretning af offentligheden og potentielle modtagere bør derfor gøres mere effektive og gennemskuelige;

forberedende aktioner bør være til fremme af fælles transnationale aktioner, samarbejde og overførsel af knowhow mellem offentlige organer (lokale, regionale og nationale) og/eller ikke-offentlige organer og/eller socio/økonomiske beslutningstagere;

ifølge tillægsprotokoller til Europaaftalerne mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og visse lande i Central- og Østeuropa på den anden side kan disse lande deltage i fællesskabsprogrammer, bl.a. på miljøområdet;

disse lande i Central- og Østeuropa skal selv afholde udgifterne i forbindelse med deres deltagelse, men Fællesskabet kan eventuelt i enkelttilfælde og i overensstemmelse med bestemmelserne for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget og de relevante associeringsaftaler beslutte at yde et supplement til det pågældende lands nationale bidrag;

trejdelande med Middelhavs- eller Østersøkyst, bortset fra de lande i Central- og Østeuropa, som har undertegnet associeringsaftaler med Fællesskabet, har behov for, at der gennemføres faglige bistandsaktiviteter og demonstrationsaktioner;

der anføres i denne forordning et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1973/92 ændres således:

⁽¹⁾ EFT nr. C 184 af 18. 7. 1995, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. C 18 af 22. 2. 1996.

⁽³⁾ EFT nr. C 100 af 2. 4. 1996.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. november 1995 (EFT nr. C 323 af 4. 12. 1995), Rådets fælles holdning af 18. december 1995 (EFT nr. C 134 af 6. 5. 1996, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 5. juni 1996 (EFT nr. C 181 af 24. 6. 1996).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 1.

1) Artikel 1 og 2 affattes således:

»Artikel 1

Der oprettes et finansielt instrument for miljøet, i det følgende benævnt »LIFE«.

Det generelle sigte med LIFE er at bidrage til udviklingen og, når det er relevant, gennemførelsen af Fællesskabets politik og retsfor skrifter på miljøområdet.

Artikel 2

Der kan ydes finansiell støtte fra LIFE til følgende aktionsområder:

1) For Fællesskabets vedkommende:

a) Aktioner med sigte på naturbevaring:

De aktioner som defineret i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (*), der er nødvendige til gennemførelse af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (**), og direktiv 92/43/EØF samt navnlig det europæiske net Natura 2000.

b) Andre aktioner til gennemførelse af Fællesskabets miljøpolitik og -forskrifter:

i) Innovative aktioner og demonstrationsaktioner til fremme af bæredygtig udvikling på det industrielle område.

ii) Demonstrationsaktioner, tilskyndelsesaktioner og aktioner i form af faglig bistand til lokalsamfund med det formål at tilskynde til, at miljøhensyn integreres i udviklingen og planlægningen med hensyn til arealanvendelse med sigte på at fremme en bæredygtig udvikling.

iii) Forberedende aktioner, der tager sigte på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets miljøpolitik og -forskrifter, i særdeleshed:

— beskyttelse og rationel forvaltning af kystområder, floder, der munder ud i kystområder, og eventuelle tilhørende vådområder samt bæredygtig forvaltning af disse områder og floder

— reduktion af affald, navnlig giftigt og farligt affald

— forvaltning og beskyttelse af vandressourcerne, herunder behandling af spildevand eller forurenede vand

— luftforurening, forsuring, troposfærisk ozon.

2) For så vidt angår tredjelande med Middelhavs- eller Østersøkyst, bortset fra de lande i Central- og Østeuropa, som har undertegnet associeringsaftaler med Det Europæiske Fællesskab:

a) Faglig bistand til etablering af de nødvendige administrative strukturer på miljøområdet og til udarbejdelse af miljøpolitikker og -handlingsprogrammer.

b) Bevarelse eller naturbeskyttende genopretning af vigtige levesteder for truede plante- og dyrearter.

c) Demonstrationsaktioner til fremme af bæredygtig udvikling.

3) Ledsageforanstaltninger med henblik på overvågning, evaluering eller fremme af de i nr. 1 og 2 omhandlede aktioner, der iværksættes under første etape, samt videreformidling af oplysninger om erfaringer og resultater opnået ved sådanne aktioner.

(*) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

(**) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/24/EF (EFT nr. L 164 af 30. 6. 1994, s. 9).

2) Artikel 3 udgår.

3) Artikel 7 og 8 affattes således:

»Artikel 7

1. LIFE gennemføres i etaper. Anden etape begynder den 1. januar 1996 og udløber den 31. december 1999.

Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af anden etape er for perioden 1996/1999 på 450 mio. ECU.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. I de følgende perioder for gennemførelse af LIFE skal referencegrundlaget ligge inden for Fællesskabets gældende finansielle ramme.

3. På grundlag af en rapport, som Kommissionen aflægger inden den 30. september 1997, undersøger Rådet inden den 31. december 1997 referencegrundlaget med henblik på eventuelt at revidere det efter traktatens procedurer som led i de finansielle overslag og under hensyn til de modtagne ansøgninger.

Artikel 8

1. De midler, der kan tildeles til hvert af de i artikel 2 omhandlede aktionsområder andrager:

- a) 46 % for de i artikel 2, nr. 1, litra a), omhandlede aktioner
- b) 46 % for de i artikel 2, nr. 1, litra b), omhandlede aktioner, hvoraf højst 12 % kan tildeles de i artikel 2, nr. 1, litra b), punkt iii), omhandlede aktioner
- c) 5 % for de i artikel 2, nr. 2, omhandlede aktioner
- d) 3 % for de i artikel 2, nr. 3, omhandlede aktioner.

2. Satsen for fællesskabsstøtten til de i artikel 2, nr. 1, og nr. 2, litra b) og c), omhandlede aktioner udgør højst 50 % af de støtteberettigede omkostninger:

Undtagelsesvis skal denne sats være:

- højst 30 % af omkostningerne ved aktioner, der forventes at skabe betydelige indtægter. I så fald skal støttemodtagernes bidrag til finansieringen være mindst lige så stort som fællesskabsstøtten
- højst 75 % af omkostningerne ved aktioner, der gennemføres i Fællesskabet, og som vedrører prioriterede naturtyper eller prioriterede arter som defineret i direktiv 92/43/EØF eller de fuglearter i direktiv 79/409/EØF, som er udryddelsestruede.

3. Fællesskabets støtte til aktioner i form af faglig bistand, som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra a), og til ledsageforanstaltninger, som omhandlet i artikel 2, nr. 3, må højst udgøre 100 % af omkostningerne ved disse aktioner.*

4) Artikel 9 affattes således:

**Artikel 9*

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen forslag til aktioner, der skal finansieres. Når der er tale om aktioner, hvori flere medlemsstater er inddraget, fremsendes forslaget af den medlemsstat, hvor den myndighed eller det organ, der står for samordning af aktionen, har sæde.

Ansøgninger skal fremsendes til Kommissionen inden den 31. januar. Kommissionen træffer afgørelse om disse ansøgninger inden den 31. juli.

2. Kommissionen kan imidlertid ved offentliggørelse af en indkaldelse af interessetilkendegivelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* anmode juridiske eller fysiske personer, der er etableret i Fællesskabet, om at indgive støtteansøgninger for aktioner af særlig interesse for Fællesskabet.

3. Ansøgninger fra tredjelande indgives til Kommissionen af de pågældende nationale myndighed.

4. Kommissionen tilsender medlemsstaterne en oversigt over hovedemnerne og indholdet i de forslag, den modtager som led i interessetilkendegivelser, samt ansøgninger fra tredjelande. Den giver efter anmodning medlemsstaterne mulighed for at konsultere de originale dokumenter.

5. De i artikel 2, nr. 1, litra a), omhandlede aktioner og ledsageforanstaltningerne til disse er omfattet af fremgangsmåden i artikel 21 i direktiv 92/43/EØF. Andre aktioner, der skal have støtte fra LIFE, godkendes efter fremgangsmåden i artikel 13 i nærværende forordning. Kommissionen underretter de udvalg, der er omhandlet i artikel 21 i direktiv 92/43/EØF og artikel 13 i nærværende forordning, om anvendelsen af kriterier og prioritering som defineret i artikel 9a.

Derefter:

- træffer Kommissionen for så vidt angår aktioner, der skal gennemføres i Fællesskabet, en rammebeslutning rettet til medlemsstaterne om de forslag, der er udvalgt, og individuelle beslutninger rettet til støttemodtagerne om de enkelte aktioner
- indgås der for så vidt angår aktioner, der skal gennemføres i tredjelande, en kontrakt eller aftale, som fastsætter parternes rettigheder og pligter, med de støttemodtagere, der skal gennemføre de pågældende aktioner.

6. Størrelsen af den finansielle støtte, de nærmere finansierings- og kontrolbestemmelser samt alle de tekniske vilkår for aktionens gennemførelse fastsættes under hensyntagen til aktionens art og form og anføres enten i Kommissionens beslutning eller i den kontrakt eller aftale, der indgås med modtagerne.*

5) Følgende artikler indsættes:

**Artikel 9a*

1. De i artikel 2 nævnte aktioner, som foreslås, skal overholde bestemmelserne i traktaten og Fællesskabets forskrifter og skal opfylde følgende kriterier:

a) Generelle kriterier for aktioner i Fællesskabet:

- aktionerne skal være af betydning for Fællesskabet og bidrage mærkbart til gennemførelsen af Fællesskabets miljøpolitik og -forskrifter
- de skal gennemføres af deltagere, der er velfunderede i teknisk og finansiel henseende
- de skal være gennemførlige med hensyn til den foreslåede teknik, styring (tidsplan, budget) og sikre et rimeligt udbytte i forhold til omkostningerne

- bidrag til en tværnational løsning vil kunne være et yderligere kriterium, da en sådan løsning sandsynligvis vil opvise mere effektive resultater med hensyn til gennemførlighed, logisk sammenhæng og omkostninger end en løsning på det internationale plan.
- b) Særlige kriterier for aktioner inden for Fællesskabet:
- i) Aktioner til naturbevaring som defineret i artikel 2, nr. 1, litra a), skal tage sigte på:
- lokaliteter, der er foreslået af en medlemsstat i medfør af artikel 4 i direktiv 92/43/EØF, eller
 - områder, der er beskyttet i medfør af artikel 4 i direktiv 79/409/EØF, eller
 - arter, der er opført i direktiv 92/43/EØF, bilag II og IV, eller i direktiv 79/409/EØF, bilag I.
- ii) Aktioner på det industrielle område skal opfylde de relevante kriterier blandt følgende:
- tilvejebringe løsninger med henblik på at løse et problem, som meget ofte opstår inden for Fællesskabet, eller som volder nogle af medlemsstaterne stor bekymring
 - være teknisk innovative og betyde et fremskridt
 - have eksemplarisk værdi og betyde et fremskridt i forhold til den nuværende situation
 - kunne bidrage til større udbredelse og anvendelse af miljøvenlige fremgangsmåder og teknologier
 - tage sigte på udvikling og overførsel af værdifuld knowhow, der kan udnyttes i identiske eller lignende situationer
 - rumme mulighed for et tilfredsstillende costbenefitforhold set fra et miljømæssigt synspunkt.
- iii) Aktioner til fordel for lokalsamfund skal opfylde de relevante kriterier blandt følgende:
- tilvejebringe løsninger med henblik på at løse et problem, som meget ofte opstår inden for Fællesskabet, eller som volder nogle af medlemsstaterne stor bekymring
 - vise, at de påtænkte aktioner er innovative i kraft af den anvendte metodik
 - have eksemplarisk værdi og betyde et fremskridt i forhold til den nuværende situation
 - fremme samarbejde på miljøområdet.
- iv) Forberedende aktioner skal være forberedende i forhold til aktioner af mere strukturel art.
- c) Kriterier for aktioner, der skal iværksættes i tredjelande:
- være af interesse for Det Europæiske Fællesskab, navnlig ved at bidrage til iværksættelse af regionale og internationale planer og aftaler
 - bidrage til etablering af løsninger, der fremmer en bæredygtig udvikling på internationalt, nationalt eller regionalt plan
 - tilvejebringe løsninger på miljøproblemer, som er meget udbredte i regionen og inden for den pågældende sektor
 - øge samarbejdet over landegrænser, på tværnationalt eller regionalt plan
 - sikre gennemførlighed med hensyn til den foreslåede teknik, styring (tidsplan, budget) og et rimeligt udbytte i forhold til omkostningerne
 - gennemføres af deltagere, der er velfunderede i teknisk og finansiel henseende.
2. Ansøgninger i henhold til artikel 2, nr. 1, litra b), punkt i) og ii), der ikke opfylder de relevante særlige kriterier i stk. 1, litra b), punkt ii) og iii), i nærværende artikel, vil ikke komme i betragtning ved tildeling af finansiel støtte fra LIFE.
- Artikel 9b*
- Ansøgninger i forbindelse med aktioner omtalt i artikel 2, nr. 1, litra b), punkt i), ii) og iii), kan ikke medregne støtte til følgende omkostninger:
- omkostninger i forbindelse med undersøgelser, der ikke specifikt tager sigte på virkeliggørelsen af målet med de aktioner, hvortil der ydes støtte
 - omkostninger, der vedrører investeringer i tunge infrastrukturer eller i ikke-innovative, strukturelle foranstaltninger
 - omkostninger, der vedrører forskning og teknologisk udvikling
 - aktiviteter, som allerede er afprøvet i industriel målestok.
- 6) Artikel 10, stk. 1, affattes således:
- »1. Med henblik på at sikre, at EF-støttemodtagernes aktioner kan gennemføres med et godt resultat, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til:
- at kontrollere, at de nævnte aktioner, der er finansieret af Fællesskabet, er gennemført korrekt og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning

- at forebygge og forfølge uregelmæssigheder
- at kræve tilbagebetaling af midler, der uretmæssigt er oppebåret som følge af misbrug eller forsømmelighed.*

7) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen kan nedskære eller udskyde betalingen af den finansielle støtte, der er ydet til en aktion, eller kræve den tilbagebetalt, hvis der konstateres misbrug, herunder manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning, eller hvis det viser sig, at der, uden at der er ansøgt om Kommissionens godkendelse, er foretaget en væsentlig ændring af aktionen, der strider mod dens art eller mod gennemførelsesbetingelserne.«

8) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen sørger for effektiv opfølgning af gennemførelsen af fællesskabsfinansierede aktioner, herunder opfølgning med hensyn til overholdelse af bestemmelserne i denne forordning. Denne opfølgning sker ved hjælp af rapporter, der udarbejdes efter procedurer, der aftales mellem Kommissionen og modtagerne, og ved hjælp af stikprøvekontroller.«

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13a

LIFE er åben for deltagelse fra de associerede central- og østeuropæiske lande (CØE-landene) i overensstemmelse med betingelserne i de tillægsprotokoller til associeringsaftalerne vedrørende deltagelse i fællesskabsprogrammer, (der skal indgås/der er indgået) med disse lande på grundlag af supplerende bevillinger.«

10) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Senest den 31. december 1998 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med status over anvendelsen af denne forordning samt om udnyttelsen af bevillingerne, og fremsætter forslag til de eventuelle tilpasninger, der skal foretages med henblik på aktionens videreførelse efter anden etape.

Rådet træffer i henhold til traktaten afgørelse om iværksættelsen af tredje etape fra 1. januar 2000.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1996.

På Rådets vegne

D. SPRING

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1405/96

af 19. juli 1996

om ændring af forordning (EF) nr. 1362/96 om levering af mejeriprodukter som fødevarerhjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86 af 22. december 1986 om politikken med hensyn til fødevarerhjælp og forvaltning af denne hjælp⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1292/96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1, litra c), og

ud fra følgende betragtning:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1362/96⁽³⁾ åbnes en licitation med henblik på levering som fødevarerhjælp af 1 215 tons mælkepulver; visse betingelser i bilaget til nævnte forordning bør ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Note ⁽⁶⁾ og ⁽⁷⁾ i bilaget til forordning (EF) nr. 1362/96 erstattes af nærværende note ⁽⁶⁾ og ⁽⁷⁾:

- *⁽⁶⁾ Tilslagsmodtageren sender ved varens levering til modtageren eller hans repræsentant følgende dokumenter:

— sanitært certifikat

— sundhedscertifikat, der er udstedt af en officiel instans, og som attesterer, at produktet blev fremstillet af pasteuriseret mælk fra sunde dyr og på fortrinlige vilkår, som overvåges af et kvalificeret teknisk personale, og at der i det område, hvor den rå mælk er produceret, ikke er konstateret mund- eller klovesyge eller andre anmeldelsespligtige smitsomme sygdomme i de sidste tolv måneder før forarbejdningen

— parti A og B: sundhedscertifikatet skal indeholde oplysning om UHT-behandlingens temperatur og varighed (120 °C/60" eller 140 °C/25"), temperaturen i og varigheden af opholdet i spraytørringstårnet og sidste holdbarhedsdato.

⁽⁷⁾ Anbringes i 20-fods containere. Der fritages for betaling af ventepenge for containere i mindst 15 dage.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 175 af 13. 7. 1996, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1406/96

af 19. juli 1996

om indførelse eller forhøjelse for 1996 af visse kvantitative fællesskabslofter for genindførelse i Det Europæiske Fællesskab af visse tekstilvarer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik efter passiv forædling i dette land

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 af 12. oktober 1993 om den fælles ordning for indførelse af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 941/96⁽²⁾, særlig de kombinerede bestemmelser i artikel 2 og 3, stk. 3, i bilag VII og artikel 17, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 2 i bilag VII til forordning (EØF) nr. 3030/93 fastsætter, på hvilke betingelser der kan indføres kvantitative lofter for genindførelse i Det Europæiske Fællesskab af visse tekstilvarer efter passiv forædling i visse tredjelande;

artikel 2 i bilag VII til forordning (EØF) nr. 3030/93 fastsætter, at der kan indføres kvantitative lofter for genindførelse af tekstilvarer, der er undergivet de i samme forordnings artikel 2 fastsatte kvantitative lofter;

visse medlemsstater har indgivet en anmodning til Europa-Kommissionen om indførelse for 1996 af kvantitative lofter for genindførelse i Det Europæiske Fællesskab af visse tekstilvarer (kategori 159 og 161) med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik efter passiv forædling i dette land; den direkte indførelse af tekstilvarer henhørende under kategori 159 og 161 er undergivet de kvantitative lofter, der er fastsat ved artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3030/93;

artikel 3, stk. 3, i bilag VII til forordning (EØF) nr. 3030/93 fastsætter, at gældende kvantitative lofter af denne art om fornødent kan tilpasses;

det gældende kvantitative loft for genindførelse i Det Europæiske Fællesskab af tekstilvarer i kategori 13 med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik efter passiv forædling i dette land har vist sig at være utilstrækkeligt til at dække anmodninger om forudgående tilladelse fra EF-erhvervsdrivende; den direkte indførelse af tekstilvarer henhørende under kategori 13 er undergivet de kvantitative lofter, der er fastsat ved artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3030/93;

det er fundet hensigtsmæssigt for 1996 at indføre de kvantitative lofter, der er angivet i bilag I til denne forord-

ning, for genindførelse i Det Europæiske Fællesskab af visse tekstilvarer (kategori 159 og 161) med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik efter passiv forædling i dette land;

det er fundet hensigtsmæssigt for 1996 at åbne mulighed for yderligere genindførelse i forhold til det gældende kvantitative loft for genindførelse i Det Europæiske Fællesskab af tekstilvarer i kategori 13 med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik efter passiv forædling i dette land;

EF-lovgivningens bestemmelser vedrørende proceduren for økonomisk passiv forædling bør finde anvendelse på genindførelse af varer, for hvilke der er indført eller forhøjet kvantitative lofter ved denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Tekstiludvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Genindførelse i Det Europæiske Fællesskab af de tekstilvarer i kategori 159 og 161 med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, der er angivet i bilag I til denne forordning, efter passiv forædling i dette land, undergives i 1996 de i dette bilag fastsatte kvantitative lofter, som forvaltes i overensstemmelse med bestemmelserne i EF-forordningerne om økonomisk passiv forædling.

2. De tillægsmængder, der er angivet i bilag II til denne forordning, kan genindføres i Fællesskabet i 1996 ud over det kvantitative loft, der er angivet i bilaget til protokol E til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Kinesiske Folkerepublik om handel med tekstilvarer⁽³⁾, og som gælder for genindførelse i Fællesskabet af tekstilvarer i kategori 13 med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik efter passiv forædling i dette land. Disse tillægsmængder forvaltes i overensstemmelse med bestemmelserne i EF-forordningerne om økonomisk passiv forædling.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 275 af 8. 11. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 29. 5. 1996, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 81 af 30. 3. 1996, s. 318.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

BILAG I

DE I ARTIKEL 1, STK. 1, OMHANDLEDE KVANTITATIVE LOFTER

Kategori	KN-kode	Varebeskrivelse	Tredjelande	Enhed	Kvantitative lofter 1996
159	6204 49 10 6206 10 00 6214 10 00 6215 10 00	Kjoler, skjorter, skjortebluser, undtagen af trikotage, af natursilke eller affald af naturilke Sjaler, tørklæder, mantiller, slør og lignende varer, undtagen af trikotage, af naturilke eller affald af naturilke Slips, butterflyes og halsbind, af naturilke eller affald af naturilke	Kina	tons	8
161	6201 19 00 6201 99 00 6202 19 00 6202 99 00 6203 19 90 6203 29 90 6203 39 90 6203 49 90 6204 19 90 6204 29 90 6204 39 90 6204 49 90 6204 59 90 6204 69 90 6205 90 10 6205 90 90 6206 90 10 6206 90 90 ex 6211 20 00 6211 39 00 6211 49 00	Beklædningsgenstande, undtagen af trikotage, undtagen varer henhørende under kategori 1 til 123 og kategori 159	Kina	tons	15

BILAG II

DE I ARTIKEL 1, STK. 1, OMHANDLEDE KVANTITATIVE LOFTER

Kategori	KN-kode	Varebeskrivelse	Tredjeland	Enhed	Tillægs-mængder 1996
13	6107 11 00 6107 12 00 6107 19 00 6108 21 00 6108 22 00 6108 29 00	Trusser og underbenklæder til mænd og drenge, trusser og underbenklæder til kvinder og piger, af trikotage, af uld, bomuld eller kemofibre	Kina	1 000 stk.	250

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1407/96

af 19. juli 1996

om fastsættelse af den minimumspris, der skal betales producenten for ferskner, samt af producentstøtten for ferskner i sukkeropløsning og/eller i naturlig frugtsaft for produktionsåret 1996/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 af 24. februar 1986 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2314/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 1206/90⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2202/90⁽⁴⁾, har fastsat de almindelige bestemmelser for producentstøtteordningen i sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 426/86 fastsættes den minimumspris, der skal betales producenten, på grundlag af den minimumspris, der gjaldt i det foregående produktionsår, udviklingen i basispriserne i sektoren for frugt og grøntsager og nødvendigheden af at sikre normal afsætning af det friske produkt til de forskellige anvendelsesformål, herunder levering til forarbejdningsindustrien;

artikel 5 i forordning (EØF) nr. 426/86 indeholder kriterierne for fastsættelse af producentstøtten; der tages især hensyn til støtten for det foregående produktionsår justeret efter udviklingen i den minimumspris, der skal betales producenten, og forskellen mellem råvareprisen i

Fællesskabet og råvareprisen i de vigtigste konkurrerende tredjelande;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Produkter Forarbejdet på Basis af Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 1996/97 fastsættes:

- a) den i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 426/86 nævnte minimumspris, der skal betales producenten for ferskner, og
- b) den i samme forordnings artikel 5 nævnte producentstøtte for ferskner i sukkeropløsning og/eller i naturlig frugtsaft

som anført i bilaget.

Artikel 2

Hvis forarbejdning ikke finder sted i den medlemsstat, hvor produkterne blev dyrket, fører denne medlemsstat over for den medlemsstat, som udbetaler producentstøtten, bevis for, at producenten har modtaget minimumsprisen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 233 af 30. 9. 1995, s. 69.

⁽³⁾ EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 74.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 4.

BILAG

Den minimumspris, der skal betales producenten

Produkt	ECU/100 kg netto ab producent
Ferskner bestemt til fremstilling af ferskner i sukkeropløsning og/eller i naturlig frugtsaft	27,301

Produktionsstøtte

Produkt	ECU/100 kg netto
Ferskner i sukkeropløsning og/eller i naturlig frugtsaft	8,663

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1408/96

af 19. juli 1996

om salg til forudfastsat pris af uforarbejdede tørrede figner fra 1995-høsten til destillationsindustrierne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1206/90 af 7. maj 1990 om almindelige bestemmelser for producentstøtteordningen i sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2202/90⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1707/85 af 21. juni 1985 om oplagringsorganernes salg af uforarbejdede tørrede figner til fremstilling af alkohol⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Det fastsættes i artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 626/85 af 12. marts 1985 om oplagringsorganernes opkøb, salg og oplagring af uforarbejdede druer og figner⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1363/95⁽⁵⁾, at produkter, der er bestemt til særlige anvendelsesformål, sælges til forudfastsatte priser eller priser, der fastlægges ved licitation;

det fastsættes i nævnte forordning (EØF) nr. 1707/85, at uforarbejdede tørrede figner kan sælges til en forudfastsat pris til destillationsindustrierne;

det græske oplagringsorgan ligger inde med ca. 400 tons uforarbejdede tørrede figner fra 1995-høsten; produkterne bør tilbydes destillationsindustrierne;

salgsprisen bør fastsættes på en sådan måde, at forstyrrelser af Fællesskabets marked for alkohol og spiritusholdige drikkevarer undgås;

størrelsen af den i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1707/85 omhandlede forsyningssikkerhed bør fast-

sættes under hensyntagen til forskellen mellem den normale markedspris for tørrede figner og den i nærværende forordning fastsatte salgspris;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Produkter Forarbejdet på Basis af Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Det græske oplagringsorgan gennemfører salg af uforarbejdede tørrede figner fra 1995-høsten til destillationsindustrierne i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 626/85 og (EØF) nr. 1707/85 til en pris af 4 ECU/100 kg netto.

2. Den i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1707/85 omhandlede forarbejdningssikkerhed fastsættes til 15 ECU/100 kg netto.

Artikel 2

1. Ansøgninger om køb indsendes til det græske oplagringsorgan Sykiki på hovedkontoret for YDAGEP, Acharnon Street 241, Athen, Grækenland, for produkter, som dette organ ligger inde med.

2. Oplysninger vedrørende mængder og oplagringssteder for produkterne kan indhentes fra det græske oplagringsorgan Sykiki, Kritis Street 13, Kalamata, Grækenland.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 74.

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 38.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 72 af 13. 3. 1985, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 132 af 16. 6. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1409/96

af 19. juli 1996

om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/93 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer, for så vidt angår adgangsbetingelser for erhvervsdrivende i kategori C og datoer i forbindelse med forvaltning af toldkontingentordningen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 875/96⁽⁴⁾, er det fastsat, hvilke kriterier de erhvervsdrivende skal opfylde for at blive registreret og for at opnå en årlig tildeling under toldkontingentet; flere års erfaringer med ordningens anvendelse viser, at adgangsbetingelserne og den kontrol, som det påhviler medlemsstaternes myndigheder at foretage, bør skærpes med henblik på at forbedre forvaltningen af den del af kontingentet, der tildeles denne kategori af erhvervsdrivende; den minimumsperiode, der skal opfyldes inden indgivelse af ansøgning om årlig tildeling, bør forlænges for at udelukke brugen af stråmænd; det bør endvidere understreges, at den erhvervsdrivendes ansøgning om registrering kun kan tages i betragtning, og at der kun kan tildeles en årlig mængde, hvis den erhvervsdrivende fremlægger tilfredsstillende beviser;

følgerne af, at forpligtelserne i denne forordning ikke overholdes, herunder at en erhvervsdrivende ikke kan indgive flere ansøgninger om tildeling, bør fastlægges nærmere;

den dato, inden hvilken medlemsstaternes myndigheder skal meddele de erhvervsdrivende i kategori A og B, hvilken mængde der er tildelt dem, er fastsat i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1442/93; for at give myndighederne lejlighed til at foretage den nødvendige kontrol på de bedst mulige betingelser og lette fremsendelsen af meddelelser til og fra Kommissionen bør fristen for meddelelse af de tildelte mængder forlænges;

forvaltningskomitéen har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1442/93 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 5, ændres således:

a) I første afsnit ændres »på datoen for indgivelse af ansøgningen om årlig tildeling mindst har indført og/eller udført frugt og grøntsager et år« til »på datoen for indgivelse af ansøgningen om årlig tildeling har indført og/eller udført frugt og grøntsager i mindst to år.«

b) Tredje afsnit affattes således:

»En erhvervsdrivende må kun indgive én ansøgning om årlig tildeling i den medlemsstat, han selv vælger. Overholdes denne forpligtelse ikke, tages ingen ansøgninger i betragtning og eventuelle registreringer annulleres.«

c) Som fjerde afsnit indsættes:

»Medlemsstaterne kontrollerer overholdelsen af bestemmelserne i dette stykke. De sikrer sig navnlig, at de erhvervsdrivende driver handel for egen regning som en autonom økonomisk enhed med hensyn til ledelse, personale og drift. Hvis indiciet angiver, at disse særlige bestemmelser ikke overholdes, tages en ansøgning om årlig tildeling kun i betragtning, hvis den erhvervsdrivende fremlægger passende, og for medlemsstaternes myndigheder tilfredsstillende, beviser.«

2) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

»Medlemsstaterne fastsætter denne mængde for hver registreret erhvervsdrivende i kategori A og B og giver den enkelte erhvervsdrivende meddelelse om størrelsen heraf senest den 1. november.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 118 af 15. 5. 1996, s. 14.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1410/96

af 19. juli 1996

om delvis tilbagekaldelse af forordning (EF) nr. 3053/95 om ændring af bilag I, II, III, V, VI, VII, VIII, IX og XI til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførelse af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 af 12. oktober 1993 om den fælles ordning for indførelse af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 941/96⁽²⁾, særlig artikel 19 sammen med artikel 17, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har ved forordning (EF) nr. 3053/95⁽³⁾ i artikel 1, femte og sjette afsnit ændret og ophævet henholdsvis i bilag VI og bilag VIa til forordning (EØF) nr. 3030/93; denne ændring er vedtaget på en dato, hvor Kommissionen i henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 3030/93 ikke havde beføjelse hertil, da Rådet på denne dato endnu ikke havde truffet afgørelse om indgåelse eller foreløbig anvendelse af arrangementet mellem Fællesskabet og Indien og Pakistan på området for markedsadgang; forordning (EF) nr. 3053/95 indeholder således en formel fejl, der i det mindste berettiger en tilbagekaldelse eller delvis annullation; ifølge Domstolens praksis, som defineret i sag af 20. juni 1991, Cargill/Kommissionen, sag C-248/89, Saml. s. I-2987, er tilbagekaldelse af en ulovlig retsakt kun mulig, hvis den sker inden for en rimelig frist, og hvis der tages tilstrækkeligt hensyn til den berettigede forventning, som dens vedtagelse kunne give anledning til; i henhold til disse principper bevares således de rettigheder, som forordning (EF) nr. 3053/95 har kunnet give anledning til mellem 1. januar 1995 og datoen for denne forordnings ikrafttræden for modtagerne og navnlig erhvervsdrivende inden for handel med tekstil-

varer; det skal ligeledes understreges, at denne tilbagekaldelse ikke kan gå ud over eller afvige fra bestemmelsen i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 3030/93, ifølge hvilken denne forordning samt dennes bilag, udgør ikke på nogen måde en fravigelse af de bilaterale aftaler, protokoller eller arrangementer vedrørende tekstilhandel, som Fællesskabet har indgået med tredjelandene i bilag II, eller af ATB for så vidt angår WTO-medlemmerne i bilag XI, og som går forud i alle konflikttilfælde;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse afgivet af tekstiludvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Forordning (EF) nr. 3053/95, for så vidt den i artikel 1, femte og sjette afsnit ændrer og/eller ophæver bilag VI og VIa til forordning (EØF) nr. 3030/93, er ophævet med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 1995.

2. Den delvise tilbagekaldelse af forordning (EF) nr. 3053/95, der er omhandlet i stk. 1, vedrører ikke de rettigheder, som dens vedtagelse har kunnet få for modtagerne mellem 1. januar 1995 og denne forordnings ikrafttrædesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 275 af 8. 11. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 29. 5. 1996, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 323 af 30. 12. 1995, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1411/96

af 19. juli 1996

om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importrettigheder, som er indsendt i juni 1996 for ungtyre bestemt til opfedning, kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1119/96 af 21. juni 1996 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for import for ungtyre til opfedning (1. juli 1996 til 30. juni 1997) ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

I artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1119/96 fastsættes antallet af ungtyre, der kan indføres på særlige betingelser for perioden 1996/97; for de ansøgninger om importret-

tigheder, der er indsendt, udstedes importrettigheder i overensstemmelse med denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

0,637 % af de mængder, som der er søgt om gennem ansøgninger om importrettigheder indgivet i andre medlemslande end Italien og Grækenland i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1119/96 imødekommes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juli 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 149 af 22. 6. 1996, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1412/96

af 19. juli 1996

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsord-
ning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 3072/95⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 3, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1418/76
kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som
gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt
i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter
inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 14, stk. 4, i forordning (EØF)
nr. 1418/76 skal restitutionerne fastsættes under hensyn-
tagen til situationen og den forventede udvikling, dels for
så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og
deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt
angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet;
ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre lige-
vægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt
angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de
påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at
undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 10 000
tons ris til visse destinationer; det vil være hensigtsmæs-
sig at anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i
Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 1029/96⁽⁴⁾; der bør tages
hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76⁽⁵⁾ fast-
sættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for
hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden
bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal
nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af
den udførte ris end dette maksimale indhold;

i artikel 14, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1418/76 fast-
sættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved
beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere
restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelses-
sted;

af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret
langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en
særlig restitution for det pågældende produkt;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden;
den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller
priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på
verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁶⁾, ændret ved
forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁷⁾, er der udstedt forbud mod
handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føde-
rative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro);
dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er
udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7
og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁸⁾; der bør tages
hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af
de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte
produkter med undtagelse af de produkter, der er nævnt i
stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juli 1996.

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽³⁾ EFT nr. L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 137 af 8. 6. 1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 154 af 15. 6. 1976, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juli 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionser for ris og brudris

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
1006 20 11 000	01	243,00	1006 30 67 100	01	304,00 (3)
1006 20 13 000	01	243,00		02	310,00 (3)
1006 20 15 000	01	243,00		03	315,00 (3)
1006 20 17 000	—	—		04	304,00 (3)
1006 20 92 000	01	243,00	1006 30 67 900	01	304,00 (3)
1006 20 94 000	01	243,00		02	310,00 (3)
1006 20 96 000	01	243,00		03	315,00 (3)
1006 20 98 000	—	—		04	304,00 (3)
1006 30 21 000	01	243,00	1006 30 92 100	01	304,00
1006 30 23 000	01	243,00		02	310,00
1006 30 25 000	01	243,00		03	315,00
1006 30 27 000	—	—		04	304,00
1006 30 42 000	01	243,00	1006 30 92 900	01	304,00
1006 30 44 000	01	243,00		02	310,00 (3)
1006 30 46 000	01	243,00		03	315,00 (3)
1006 30 48 000	—	—		04	304,00
1006 30 61 100	01	304,00	1006 30 94 100	01	304,00
	02	310,00		02	310,00
	03	315,00		03	315,00
	04	304,00		04	304,00
1006 30 61 900	01	304,00	1006 30 94 900	01	304,00
	02	310,00 (3)		02	310,00 (3)
	03	315,00 (3)		03	315,00 (3)
	04	304,00		04	304,00
1006 30 63 100	01	304,00	1006 30 96 100	01	304,00
	02	310,00		02	310,00
	03	315,00		03	315,00
	04	304,00		04	304,00
1006 30 63 900	01	304,00	1006 30 96 900	01	304,00
	02	310,00 (3)		02	310,00 (3)
	03	315,00 (3)		03	315,00 (3)
	04	304,00		04	304,00
1006 30 65 100	01	304,00	1006 30 98 100	01	304,00 (3)
	02	310,00		02	310,00 (3)
	03	315,00		03	315,00 (3)
	04	304,00		04	304,00 (3)
1006 30 65 900	01	304,00	1006 30 98 900	01	304,00 (3)
	02	310,00 (3)		02	310,00 (3)
	03	315,00 (3)		03	315,00 (3)
	04	304,00		04	304,00 (3)
			1006 40 00 000	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia

02 Zone I, II, III, VI, Ceuta og Melilla

03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar

04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87.

(2) Der kan kun ydes restitutionser for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 462/96 overholdes.

(3) Restitution fastsat for en mængde på 10 000 tons ris efter fremgangsmåden i artikel 7, stk 4, i forordning (EF) nr. 1162/95.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1413/96
af 19. juli 1996
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsord-
ning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt
angår importtold for korn⁽³⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 1366/96⁽⁴⁾, senest ændret ved forord-
ning (EF) nr. 1400/96⁽⁵⁾;

i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det
fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden

i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 ECU/
tons fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende
justering; nævnte afvigelse har fundet sted; det er derfor
nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF)
nr. 1366/96 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til den ændrede forordning (EF) nr. 1366/96
affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forord-
ning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juli 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 177 af 16. 7. 1996, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 180 af 19. 7. 1996, s. 11.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (ECU/ton)	Told ved indførsel pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (ECU/ton)
1001 10 00	Hård hvede ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd:	2,63	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	2,63	0,00
	af middelgod kvalitet	18,82	8,82
	af ringe kvalitet	39,38	29,38
1002 00 00	Rug	46,09	36,09
1003 00 10	Byg, til udsæd	46,09	36,09
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	46,09	36,09
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	40,27	30,27
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	40,27	30,27
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	60,20	50,20

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på

— 3 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller på

— 2 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 ECU/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden (perioden 15. 7. 1996 til 18. 7. 1996):

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ECU/ton)	152,31	151,42	141,67	122,33	179,15 ⁽¹⁾	130,76 ⁽¹⁾
Præmie for Golfen (ECU/ton)	—	15,24	3,63	37,02	—	—
Præmie for The Great Lakes (ECU/ton)	21,80	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Fob Duluth.

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf-Rotterdam: 9,24 ECU/ton; Great Lakes-Rotterdam: 17,89 ECU/ton.

3. Subsidier (artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 ECU/ton).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1414/96

af 19. juli 1996

om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om udstedelse af importrettigheder for kalve på ikke over 80 kg i henhold til forordning (EF) nr. 1110/96 kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1110/96 af 20. juni 1996 om fastsættelse for andet halvdel af 1996 af foranstaltninger til forvaltning af indførslen af visse former for levende kvæg⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1110/96 fordeles de mængder, der er forbeholdt de traditionelle importører, i forhold til de indførsler, der fandt sted i 1993, 1994 og 1995;

for så vidt angår de erhvervsdrivende, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, litra b), sker forde-

lingen i forhold til det antal dyr, de har ansøgt om; da der er ansøgt om flere dyr, end der er til rådighed, skal der anvendes en standardprocentsats for nedsættelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importrettigheder for levende kvæg på ikke over 80 kg imødekommes i følgende omfang:

- a) 5,3755 % af de i 1993, 1994 og 1995 indførte mængder for de importører, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1110/96.
- b) 0,1552 % af de mængder, der er ansøgt om af de erhvervsdrivende, som er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1110/96.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juli 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 21. 6. 1996, s. 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1415/96

af 19. juli 1996

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2933/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juli 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 307 af 20. 12. 1995, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juli 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)			
KN-kode	Tredjelandskode (!)	Fast importværdi	KN-kode	Tredjelandskode (!)	Fast importværdi	
0702 00 35	052	73,4		508	113,5	
	060	80,2		512	87,6	
	064	70,8		524	100,3	
	066	60,3		528	95,7	
	068	80,3		624	86,5	
	204	86,8		728	107,3	
	208	44,0		800	78,0	
	212	97,5		804	94,3	
	624	95,8		999	87,7	
	999	76,6		0808 20 51	039	104,1
	ex 0707 00 25	052		62,4		052
053		156,2		064	72,5	
060		61,0		388	96,8	
066		53,8		400	70,4	
068		69,1		512	80,5	
204		144,3		528	132,9	
624		87,1		624	79,0	
999		90,6		728	115,4	
0709 90 77		052	54,3	0809 10 40	800	89,7
		204	77,5		804	73,0
		412	54,2		999	95,7
	624	151,9		052	144,4	
	999	84,5		061	51,3	
0805 30 30	052	128,7		064	75,5	
	204	88,8		091	57,0	
	220	74,0		400	338,0	
	388	70,4		999	133,2	
	400	68,2	0809 20 59	052	185,5	
	512	54,8		061	182,0	
	520	66,5		064	137,1	
	524	68,4		066	73,7	
	528	66,9		068	91,0	
	600	96,5		400	178,2	
	624	48,9		600	94,9	
	999	75,6		616	171,8	
	0808 10 71, 0808 10 73, 0808 10 79	039	120,3		624	63,7
		052	64,0		676	166,2
064		78,6		999	134,4	
284		72,1	0809 30 31, 0809 30 39	052	63,1	
388		98,3		220	121,8	
400		71,1		624	106,8	
404		63,6		999	97,2	
416		72,7	0809 40 30	052	78,8	
				064	80,4	
				066	84,9	
				068	61,2	
				400	143,5	
				624	179,0	
			676	68,6		
			999	99,5		

(!) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 16). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 15. juli 1996

om udnævnelse af præsidenten for EF-Sortsmyndigheden

(96/436/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse⁽¹⁾, særlig artikel 43, stk. 1 og 2,

under henvisning til de kandidater, som Kommissionen indstillede den 27. april 1995 efter at have indhentet udtalelse fra EF-Sortsmyndighedens administrationsråd —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Bart Kiewiet, født den 7. januar 1947, udnævnes til præsident for EF-Sortsmyndigheden for en periode på fem år.

Hans mandat gælder fra den dato, hvor han tiltræder sin stilling, idet denne dato skal aftales mellem Sortsmyndighedens præsident og administrationsråd.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1996.

På Rådets vegne

D. SPRING

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 227 af 1. 9. 1994, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2506/95 (EFT nr. L 258 af 28. 10. 1995, s. 3).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 18. juli 1996

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af PET-videofilm med oprindelse i Republikken Korea

(96/437/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 23,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95⁽³⁾, særlig artikel 5 og 9,

efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDURE

- (1) Kommissionen modtog i februar 1995 en klage fra følgende tre selskaber, Hoechst-Diafoil GmbH, Rhône-Poulenc Films og Teijin-DuPont Films, vedrørende importen af PET-videofilm med oprindelse i Republikken Korea. De tre selskaber påstod, at de tegnede sig for hele den samlede produktion af PET-videofilm i Fællesskabet. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted og forvoldtes skade som følge heraf, hvilket blev anset for at være tilstrækkeligt til at iværksætte en procedure. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁴⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af PET-videofilm med oprindelse i Republikken Korea.
- (2) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og

klagerne og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

II. TILBAGETRÆKNING AF KLAGEN OG AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (3) De klagende fællesskabsproducenter trak formelt deres klage vedrørende importen af PET-videofilm med oprindelse i Republikken Korea tilbage. Kommissionen fastslog derfor, at det ikke ville være i strid med Fællesskabets interesser at afslutte proceduren.
- (4) Følgelig afsluttes antidumpingproceduren vedrørende importen af PET-videofilm med oprindelse i Republikken Korea, uden at der vedtages beskyttelsesforanstaltninger.
- (5) Det Rådgivende Udvalg er blevet hørt og gjorde ikke indsigelse.
- (6) Interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at afslutte proceduren, og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Antidumpingproceduren vedrørende importen af PET-videofilm med oprindelse i Republikken Korea afsluttes hermed.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 56 af 6. 3. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 147 af 14. 6. 1995, s. 4.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. juni 1996

om en procedure vedrørende anvendelse af EF-traktatens artikel 85

(IV/34.983 — FENEX)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(96/438/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar
1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne
i traktatens artikel 85 og 86⁽¹⁾, senest ændret ved akten
vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse og
særlig ved artikel 15, stk. 2,

efter at have givet de interesserede parter lejlighed til at
fremsætte deres bemærkninger til Kommissionens klage-
punkter i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i
forordning nr. 17, og Kommissionens forordning nr.
99/63/EØF af 25. juli 1963 om udtalelser i henhold til
artikel 19, stk. 1 og 2, i forordning nr. 17⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og
Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

Formålet med proceduren

Denne beslutning omhandler en vedtagelse inden for en
sammenslutning af virksomheder; beslutningen vedrører
vejledende speditionstariffer i Nederlandene, der er
udsendt i tidsrummet 10. januar 1989 - 1. juli 1993 af
sammenslutningen Nederlandse Organisatie voor Expe-
ditie en Logistiek (FENEX). Proceduren er indledt på
Kommissionens eget initiativ. Den 26. maj 1995
anmeldte repræsentanterne for FENEX den pågældende
vedtagelse.

I. SAGFREMSTILLING

A. Den omhandlede sammenslutning

(1) Den omhandlede virksomhedssammenslutning er
FENEX, der er en sammenslutning efter neder-
landsk ret. Indtil den 22. juni 1991 var FENEX en
forening af nederlandske speditioonsorganisationer
med følgende fire medlemmer:

- Vereniging van Nederlandse Expeditie te
Nijmegen (VNE)
- Vereniging van Expeditie te Rotterdam (VVE)
- Vakgroep Expeditiebedrijven der Scheep-
vaartvereniging Noord te Amsterdam (SVN)
- Nederlandske Vereniging van Luchtvaartexpe-
diteurs (NVVC).

(2) Siden den 22. juni 1991 er FENEX en sammenslut-
ning, der består af VNE og VVE fra den tidligere
forening. Sammenslutningen er åben for direkte
medlemskab af speditioonsvirksomheder. Der var ca.
400 medlemmer i 1989 og 294 i 1995. Ifølge
FENEX var der i april 1995 2 812 speditioonsvirk-
somheder i Nederlandene.

(3) Repræsentanterne for FENEX har understreget, at
sammenslutningen tæller en række mindre virk-
somheder.

Kommissionen må imidlertid konstatere, at
sammenslutningen ligeledes tæller større virksom-
heder, der i visse tilfælde har en førerstilling på det
pågældende marked, bl.a.:

- Calberson BV
- Compagnie Française de navigation Rhénane
- Danzas Internationale
- Müller & Co.
- Nedlloyd Road Cargo services
- DHL International
- Dutch Air BV
- MSAS Nedlloyd Air Cargo.

(4) Formålet med FENEX er generelt at forsvare
medlemmernes fælles interesser. Sammenslutnin-
gen bidrager således med information og
rådgivning til sine medlemmer.

(5) FENEX har en bestyrelse, der består af repræsen-
tanter for de organisationer, der indtil den 22. juni
1991 udgjorde medlemmerne, og repræsentanter
for de virksomheder, der siden denne dato er blevet
medlemmer.

(6) Indtil den 1. juli 1993 var der i FENEX et »tarifud-
valg«, der havde til opgave at afgive udtalelser og
forberede bestyrelsens arbejde. Den 1. juli 1993
blev dette udvalg erstattet af et »udvalg for økono-
miske anliggender«.

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

B. Speditionsaktiviteter i Nederlandene

(Expeditie Tarieven), der blev udsendt til medlemmerne.

- (7) Spedition er en selvstændig aktivitet, der oprindeligt begrænsede sig til for ordregiverens regning at finde den bedste transportmåde i forhold til bl.a. varenes art, den ønskede forsendeshastighed, destination og pris.
- (8) Speditionsaktiviteterne har udviklet sig og omfatter nu logistiske tjenester, der er mere omfattende end den blotte tilrettelæggelse af transport.
- De aktiviteter, som en speditør kan udføre for ordregiveren, er f.eks.:
- organisering og planlægning af transport og eventuel omladning i Europa og på andre kontinenter
 - modtagelse af oversøisk gods til en modtager i Nederlandene eller i Europa
 - behandling af de for godset relevante toldokumenter
 - pakning og ompakning af gods
 - godsforsikring
 - samleladninger
 - varekontrol
 - oplagring og distribution
 - overholdelse af kreditivforskrifterne
 - transport af farligt gods
 - information af ordregiver eller tredjemænd
 - levering »just-in-time«.
- (9) Som led i sine funktioner kan speditøren anvende flere på hinanden følgende transportformer for at opfylde den kontrakt, der er indgået med kunden, men for det meste udfører speditøren ikke selv transportaktiviteterne.
- (10) Speditøren råder normalt over særligt uddannet personale, der har kendskab til de bedste priser for de forskellige transportformer, samt et agentnet i udlandet, der sikrer kunderne, at godset bliver behandlet og transporteret på de bedste betingelser.
- (11) Speditørens kunder kan både være små virksomheder, der lejlighedsvis har behov for transport, og store virksomheder, der regelmæssigt tilbyder transport overalt i verden.
- (12) Gennemgangen af sagen har vist, at FENEX fra begyndelsen af dette århundrede og indtil den 31. juli 1993 har udarbejdet såkaldte speditionstariffer
- (13) Disse speditionstariffer var indtil 1992 samlet i to brochurer med titlen »Speditionstariffer«. Den ene vedrørte ydelser i havne, den anden ydelser ved landegrænser. I 1993 blev der udarbejdet og udsendt én enkelt brochure, der omfattede begge sektorer og indeholdt en samlet tarif.
- (14) Disse tariffer vedrører følgende aktiviteter:
- For tjenester i havne er tariffen inddelt i fem områder:
 - 1) toldklarering
 - 2) andre toldformaliteter
 - 3) generelle forsendelsesformaliteter
 - 4) omkostninger i forbindelse med godsbehandling
 - 5) takster for paller.
 - For tjenester ved landegrænser er tariffen inddelt i tre områder:
 - 1) toldklarering
 - 2) andre toldformaliteter
 - 3) generelle forsendelsesformaliteter.
 - Brochuren for 1993, der dækkede begge områder, indeholdt følgende sektorer:
 - 1) toldklarering
 - 2) andre toldformaliteter
 - 3) generelle forsendelsesformaliteter
 - 4) omkostninger i forbindelse med godsbehandling
 - 5) takster for paller.
- (15) For hver ydelse var taksten angivet i gylden, og for visse ydelsers vedkommende i procent med en minimumstakst angivet i gylden.
- (16) Den tarif, der var gældende indtil den 30. juni 1993, blev udarbejdet og årligt ajourført af FENEX's tarifudvalg, der sammenholdt de årlige makroøkonomiske data fra bl.a. to regeringsorganer, »Centraal Plan Bureau« og »Centraal Bureau voor de Statistiek«, med de tjenester, som speditører yder.
- (17) Dette tarifudvalg fremsendte derefter en udtalelse til FENEX's bestyrelse om forhøjelser og andre eventuelle ændringer for det kommende regnskabsår for de pågældende aktiviteter vedkommende.

C. Udarbejdelse og udsendelse af vejledende tariffer

- (18) FENEX's bestyrelse besluttede i overensstemmelse med tariffudvalgets udtalelse, hvilke takstforhøjelser der skulle anbefales og udsendes til medlemmerne.
- (19) FENEX udsendte årligt disse tariffer til medlemmerne i form af et bilag til en rundskrivelse.
- Indtil den 22. juni 1991 fremsendte FENEX sine vejledende tariffer via medlemsorganisationerne og derefter direkte til medlemsvirksomhederne.
- (20) FENEX's vejledende tariffer har siden 1989 udviklet sig som følger:
- fra 1989-1990 var FENEX's vejledende forhøjelser på ca. 5 % for toldformaliteter ved landegrænser og 3 % for andre tjenester
 - fra 1990-1991 var de vejledende forhøjelser på ca. 5 % for alle aktiviteter vedkommende
 - fra 1991-1992 var de vejledende takstforhøjelser for toldformaliteter ved landegrænser på ca. 10 % i overensstemmelse med den dobbelte forhøjelse, som FENEX anbefalede sine medlemmer på dette område
- for de andre tjenester ved landegrænser var der en stigning på 5 %. FENEX havde ligeledes annonceret og i listerne til speditørerne anført stigninger på 9 % og dernæst på 16,5 % for visse forsendelsesformaliteter, som f.eks. konnossementer og fragtbreve. De samme stigninger blev anbefalet for lignende aktiviteter i havne
- takster for andre havneaktiviteter steg med 5 %
- fra 1992-1993 var der en generel stigning på 4,5 % i forhold til det foregående år for tjenester ved landegrænser samt for havnetjenester. Andre tjenester i forbindelse med generelle forsendelsesformaliteter steg med 6-25 %.
- (21) Forholdet mellem udviklingen i FENEX's vejledende takstforhøjelser og udviklingen i forbrugerprisindekset samt udviklingen i prisindekset for transport og kommunikation i Nederlandene i procent ser ud som følger:

FENEX's takstforhøjelser

Tjenester	(%)			
	1990	1991	1992	1993
Toldklarering	+ 5	+ 5	+ 10	+ 4,5
Andre toldformaliteter	+ 5	+ 5	+ 10	+ 4,5
Generelle forsendelsesformaliteter	+ 3	+ 5	+ 5	+ 4,5
Godsbehandling	3	+ 5	+ 5	+ 4,5
Takster for paller	+ 3	+ 5	+ 5	+ 4,5

Det nederlandske forbrugerprisindeks

(%)			
1990	1991	1992	1993
+ 2,4	+ 3,9	+ 3,1	+ 2,6

Kilde: Eurostat.

Det nederlandske prisindeks for transport og kommunikation

(%)			
1990	1991	1992	1993
+ 2,8	+ 3,6	+ 3,7	+ 2,8

Kilde Eurostat.

II. RETLIG VURDERING

A. Gældende procedureforordning

- (22) I forbindelse med den administrative procedure anførte repræsentanterne for FENEX, at forordning nr. 17 ikke skulle finde anvendelse i det konkrete tilfælde, men udelukkende Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, da speditører kan sidestilles med de støtteerhverv, der er nævnt i sidstnævnte forordnings artikel 1, sidste punktum.
- (23) Kommissionen mener ikke, at spørgsmålet i den konkrete sag er, om speditører skal betragtes som støtteerhverv efter ovennævnte artikel 1; det drejer sig om at undersøge de aktiviteter, som er omfattet af vedtagelsen inden for sammenslutningen af virksomheder.
- (24) Ifølge artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1017/68 er aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis kun dækket af forordningen, hvis den pågældende konkurrencebegrænsende praksis har til formål eller følge:
- at fastsætte befordringspriser og -vilkår
 - at begrænse eller kontrollere udbuddet af transportydelse
 - at opdele transportmarkederne
 - at anvende tekniske forbedringer eller teknisk samarbejde
 - at sikre fælles finansiering eller erhvervelse af transportmateriel eller -tilbehør, som er umiddelbart forbundet med transportydelsen, for så vidt som dette er nødvendigt for den fælles drift af en sammenslutning af virksomheder, således som defineret i artikel 4.
- (25) Det står fast, at såvel forordning (EØF) nr. 1017/68 som Rådets forordning nr. 141 af 26. november 1962 om ikke-anvendelse af Rådets forordning nr. 17 på transportsektoren⁽²⁾, senest ændret ved akten vedrørende Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges tiltrædelse, udelukkende indeholder materielle regler. Anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1017/68 omfatter virksomheders

eller virksomhedssammenslutningers adfærd i forbindelse med de i forordningens artikel 1 nævnte aktiviteter, uanset hvilken type virksomhed der er tale om.

- (26) Anvendelsesområdet for forordningen er således på ingen måde begrænset til aftaler indgået af landtransportvirksomheder eller støtteerhverv. Omvendt er det ikke nødvendigvis alle aftaler indgået af disse virksomheder, der falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1017/68.
- (27) Kommissionen bestrider ikke, at speditører under visse omstændigheder kan optræde direkte som tjenesteydere med hensyn til transporttjenester. I det konkrete tilfælde er det imidlertid klart, at FENEX's udsendte vejledende priser vedrører de ovenfor i betragtning 14 nævnte aktiviteter, hvoraf ingen henhører under anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1017/68.
- (28) I øvrigt understregede repræsentanterne for FENEX under den administrative procedure den fundamentale karakter af speditørernes uafhængighed i forhold til transportvirksomhederne (høringsreferat side 28). Speditøren kan derfor generelt ikke betragtes som en integreret støttefunktion i en transportvirksomhed, men må betragtes som en selvstændig tjenesteyder, hvis aktiviteter i nogle tilfælde henhører under transportsektoren, i andre tilfælde ikke.
- (29) Kommissionen udelukker ikke, at en aftale mellem speditører kan henhøre under anvendelsesområdet for en proceduremæssig forordning på transportområdet eller flere proceduremæssige forordninger, hvis det drejer sig om flere aktiviteter.
- (30) I betragtning af de aktiviteter, som vedtagelsen inden for sammenslutningen af virksomheder vedrører, er Kommissionen dog i det konkrete tilfælde af den opfattelse, at kun forordning nr. 17 finder anvendelse.

B. Begrebet sammenslutning af virksomheder

- (31) Indtil den 22. juni 1991 var FENEX en forening af nederlandske speditørsorganisationer. FENEX blev herefter en sammenslutning, hvor speditørvirksomhederne er direkte medlemmer, og som har til formål at forsvare medlemmernes fælles interesser. Uanset hvilken terminologi, der anvendes, er FENEX en sammenslutning af virksomheder efter traktatens artikel 85.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 23. 7. 1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 124 af 28. 11. 1962, s. 2751/62.

C. Begrebet vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder

- (32) Under proceduren fremhævede FENEX's repræsentanter, at de pågældende tariffer kun udgør en henstilling, der ikke begrænser speditørernes frihed til at fastsætte deres takster. Ifølge FENEX udgør en sådan henstilling ikke en vedtagelse inden for en sammenslutning efter traktatens artikel 85.
- (33) Det skal bemærkes, at FENEX's fastsættelse og udsendelse af tariffer ikke er en sporadisk handling, men at denne aktivitet tværtimod har stået på siden begyndelsen af dette århundrede.
- (34) Taksterne fastsættes og ajourføres hvert år af FENEX's særlige organ, nemlig tariffudvalget, der afgiver udtalelse til bestyrelsen, der består af repræsentanter for de speditørvirksomheder, der er medlem af FENEX.
- (35) Taksterne vedtages derefter af bestyrelsen og udsendes til virksomhederne, indtil den 22. juni 1991 via medlemsorganisationerne og siden direkte til virksomhederne.
- (36) Der skal ligeledes tages hensyn til den omstændighed, at selv om disse takster fremtræder som ikke bindende henstillinger, ledsages de altid af rundskrivelser, der er udformet i mere tvingende vendinger.
- (37) I rundskrivelsen af 24. november 1989, der ledsagede den nye tarif, som gjaldt fra den 1. januar 1990, hedder det således:

»Bestyrelsen for Federatie van Nederlandse Expeditorsorganisaties (FENEX) har i overensstemmelse med udtalelse fra FENEX's tariffudvalg besluttet følgende: Speditionstarifferne forhøjes pr. [1. januar ...] med [...]. Dette skyldes den omkostningsudvikling, som branchen er udsat for.»

Denne formulering anvendte FENEX hvert år i sine rundskrivelser.

- (38) I den rundskrivelse, som FENEX udsendte til sine medlemmer ved udgangen af 1990, og hvori der gøres rede for takstforhøjelserne for 1991, præciseres det:
- »I betragtning af det opnåede resultat anbefales det indtrængende, at den ovenfor nævnte takstforhøjelse [5 %] anvendes fuldt ud over for ordregiverne.»
- (39) På samme måde understreges det i en rundskrivelse fra slutningen af 1991 om forhøjelser for 1992 for tjenester ved landegrænser:

»FENEX anbefaler, at der i forbindelse med udførelse af toldformaliteter ved landegrænser gennemføres en yderligere takstforhøjelse på 5 %.»

- (40) Endelig er det klart, at speditørvirksomhederne har en fælles interesse i at samordne deres praksis gennem FENEX ved at fastsætte takster for de omhandlede ydelser, der udgør konkurrenceparametre for speditørerne.
- (41) Det fremgår af det ovenfor anførte, at FENEX's fastsættelse og udsendelse af vejledende tariffer må fortolkes som et klart udtryk for sammenslutningens ønske om at samordne medlemmernes praksis på det omhandlede marked.
- (42) Ifølge Domstolens retspraksis⁽¹⁾ udgør disse vejledende tariffer vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder efter artikel 85, stk. 1.

D. Det relevante marked

a) Markedet for de pågældende tjenester

- (43) Denne sag vedrører de tjenester, som speditører leverer i overensstemmelse med en ordregivers instrukser. Disse tjenester består væsentligst i for ordregiverens regning og gennem andre virksomheder at organisere transport, fortrinsvis sø- og landevejstransport, samt at udføre modtagelse, oplagring, administration, toldklarering og godsbehandling eller lade sådanne aktiviteter udføre.

b) Det geografiske marked

- (44) Det geografiske marked er det område, hvor de ovenfor nævnte tjenester sælges, dvs. væsentligst Nederlandene, hvor medlemmerne af FENEX er etableret. De ordregivere, der er etableret i dette område, anvender de speditører, der er etableret i området, hvor konkurrencesituationen er ens for alle operatører. På tidspunkter for de faktiske omstændigheder var markedsandelen for FENEX's medlemmer ca. 11 %.

E. Konkurrencebegrænsninger

- (45) Under den administrative procedure anførte repræsentanterne for FENEX, at de pågældende tariffer ikke er konkurrencebegrænsende, da de kun er vejledende, og overlader det til speditørerne frit at fastsætte deres takster. Endvidere anførte de, at FENEX kun repræsenterer en lille del af speditørvirksomheden i Nederlandene, samt at tarifferne var uden betydning, da der kun var én speditør, der angav at have overholdt dem.

(1) Bl.a. dom af 27. januar 1987 i sag 45/85, Verband der Sachversicherer/Kommissionen, Sml. 1987, s. 405, præmis 26-32.

- (46) Med hensyn til vejledende tariffer, har Domstolen fastslået⁽¹⁾, at »såfremt en ordning med bindende salgspriser klart strider mod nævnte bestemmelse (artikel 85), er dette lige så meget tilfældet med en ordning med »vejledende priser«; det kan nemlig ikke antages, at de bestemmelser i aftalen, som angår fastsættelse af »vejledende priser«, er uden enhver betydning; fastsættelsen af en pris påvirker nemlig, selv om den blot er vejledende, den frie konkurrence ved at gøre det muligt for samtlige deltagere med en rimelig grad af sikkerhed at forudsige, hvilken prispolitik deres konkurrenter vil følge«.
- (47) I dom af 27. januar 1987 vedrørende forsikringsbranche⁽²⁾ opregner Domstolen tre faktorer, der indebærer, at en henstilling vedrørende takster må betragtes som konkurrencebegrænsende:
- sammenslutningens medlemmer har en fælles interesse i at sanere markedet i form af en forhøjelse af præmierne
 - den omstændighed at henstillingen, selv om den betegnes som »ikke bindende«, på tvingende måde foreskriver en fælles præmieforhøjelse
 - sammenslutningen er ifølge sine vedtægter beføjet til at samordne sine medlemmers aktiviteter.
- (48) I det foreliggende tilfælde kan det konstateres, at FENEX i en meget lang årrække systematisk har udarbejdet og udsendt horisontalt gældende vejledende tariffer.
- (49) Medlemsvirksomhederne havde helt klart en fælles interesse i, at disse tariffer blev udarbejdet og udsendt, idet de derved med en rimelig grad af sikkerhed kunne forudsige, hvilken prispolitik de andre virksomheder ville følge.
- (50) Den omstændighed, at de vejledende tariffer kun omfatter en del af de tjenester, som speditørerne yder, er i denne forbindelse irrelevant.
- (51) Det står fast, hvilket de pågældende virksomheder selv har erkendt, at fortjenesten inden for branchen generelt set er meget lille, og at konkurrencebe-
- grænsende praksis, selv om den er begrænset til en del af den samlede pris, påvirker konkurrencen.
- (52) En repræsentant for FENEX har ligeledes under høringen (høringsreferat side 28) erkendt, at speditørerne konkurrerer indbyrdes på de tjenester, de yder ud over selve transportydelsen.
- (53) FENEX's medlemmer havde således en klar interesse i at samordne deres adfærd hvad angår takster for de tjenester, som er genstand for denne procedure, og som de indbyrdes konkurrerer på.
- (54) FENEX's vilje til at samordne sine medlemmers adfærd på takstområdet fremgår af en rundskrivelse af 17. februar 1993 om takster for skattemæssig repræsentation. Det hedder bla.: »For god ordens skyld gør tariffudvalget opmærksom på, at der er tale om minimumstakster, og at FENEX's tariffer udgør en retningslinje, på grundlag af hvilken hvert enkelt medlem kan fastsætte sine individuelle speditionstakster«.
- (55) På FENEX's generalforsamling den 24. november 1992 svarede sammenslutningens direktør ligeledes på et spørgsmål fra et medlem om nytten af FENEX's tariffer: »selv om medlemmerne har fuld frihed til at fastsætte deres takster, har de helt klart brug for en retningslinje... værdien af den årlige tariffjustering består i, at virksomhederne næsten fuldstændigt kan overføre justeringen til de tariffer, de selv anvender«.
- (56) Det skal ligeledes tages i betragtning, at de af FENEX udsendte vejledende tariffer ledsages af rundskrivelser, der giver udtryk for sammenslutningens stærke ønske om, at de vejledende tariffer følges.
- (57) Der henvises i den forbindelse til de rundskrivelser, der er nævnt i betragtning 37, 38 og 39.
- (58) FENEX havde endvidere klar mandat til at udarbejde og udsende vejledende tariffer. Den procedure for udarbejdelse af tariffer, der er beskrevet i betragtning 16-19, viser, at det var en af sammenslutningens vigtige og sædvanlige aktiviteter. Denne opgave omtales ligeledes i sammenslutningens præsentationsbrochure, hvor det anføres, at der for at fastlægge sammenslutningens politik og for at kunne vejlede bestyrelsen er nedsat en række arbejdsgrupper, der behandler særlige emner, som f.eks. juridiske spørgsmål, kvalitet, forsikring og tariffer.

(1) Dom af 27. oktober 1972 i sag 8/72, Cementhandlaren/Kommissionen, Sml. 1972, s. 251.

(2) Sag 45/85, Verband der Sachversicherer/Kommissionen, Sml. 1987, s. 405.

- (59) Under proceduren nævnte repræsentanterne for FENEX, at sammenslutningen ikke havde til formål at påvirke markedet, men at støtte sine medlemmer. En sådan støtte var nødvendig, da der i nogle tilfælde var tale om mindre virksomheder, der ikke havde tilstrækkelige ressourcer til selv at udarbejde deres salgspriser.
- (60) Det er helt normalt, at en faglig organisation yder sine medlemmer administrativ bistand, men denne må ikke hverken direkte eller indirekte påvirke den frie konkurrence, bl.a. i form af udarbejdelse af tariffer, der finder anvendelse for alle virksomheder uanset deres kostprisstruktur.
- (61) En faglig organisations udsendelse af vejledende tariffer er en opfordring til virksomhederne til at justere deres takster derefter, uden hensyntagen til deres kostpriser. En sådan metode indebærer, at de virksomheder, der har de laveste kostpriser, undlader at sænke deres priser, og den giver således en kunstig fordel til de virksomheder, der har den dårligste styring af deres produktionsomkostninger⁽¹⁾.
- (62) En sådan risiko er derimod ikke nødvendigvis forbundet med udsendelse af oplysninger, der kan hjælpe virksomhederne med at beregne deres egne kostprisstrukturer, således at de selv kan fastsætte deres salgspriser.
- (63) I det foreliggende tilfælde er det klart, at FENEX ikke har udsendt oplysninger til medlemmerne til beregning af omkostningsbaserede salgspriser; i de udsendte dokumenter henvises der derimod til salgspriser;
- (64) Endvidere skal der tages højde for den omstændighed, at de af FENEX anbefalede priser for nogle tjenesteydelsers vedkommende udtrykkeligt er minimumspriser.
- (65) Under proceduren understregede repræsentanterne for FENEX i øvrigt, at sammenslutningen kun havde et begrænset medlemstal, hvorfor virkningen af den pågældende praksis var meget begrænset.
- (66) Det skal i den forbindelse nævnes, at det fremgår af Domstolens retspraksis⁽²⁾, at en aftale kan ganske vist falde uden for forbuddet i EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, når den kun påvirker markedet på ubetydelig måde på grund af den svage stilling, som parterne indtager på markedet for de pågældende produkter.
- (67) FENEX har ganske rigtigt en række mindre virksomheder som medlemmer, men sammenslutningen tæller også store virksomheder, der leverer tjenesteydelser på verdensplan, og som kan spille en ledende rolle på markedet.
- (68) Endvidere er nogle af FENEX's medlemsvirksomheder datterselskaber af virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, eller som selv har datterselskaber i andre medlemsstater og disse selskaber tilbyder de samme tjenester på samme takstmæssige vilkår.
- (69) Det skal ligeledes tages i betragtning, at nogle af FENEX's medlemmer har aktiviteter inden for sø-, luft- og landevejstransport, og at nogle af virksomhederne på disse områder er førende på markedet. Udsendelse af vejledende tariffer til så store virksomheder udøver nødvendigvis en indflydelse på de øvrige virksomheder i sektoren.
- (70) I betragtning af EF-Domstolens retspraksis mener Kommissionen derfor, at den omhandlede horisontale praksis har til formål at påvirke konkurrencen mærkbart og falder ind under anvendelsesområdet for artikel 85, stk. 1.
- (71) Hvad angår de konkurrencebegrænsende virkninger, skal det bemærkes, at det ifølge Domstolens faste retspraksis⁽³⁾ ikke er nødvendigt at tage hensyn til de konkrete følger af en aftale eller en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder, hvis formålet er at begrænse, forhindre eller fordreje konkurrencen.
- (72) I det foreliggende tilfælde har kun én ud af de 23 medlemmer af FENEX, som Kommissionen har udspurgt, erkendt at have anvendt FENEX's vejledende tariffer:
- (73) De vejledende tariffer, som FENEX i mere end 20 år har udsendt, har imidlertid ikke kunnet undgå at udøve en stærk indflydelse på to niveauer:
- for medlemmerne af FENEX, der, selv om de ikke har anvendt de vejledende tariffer fuldt ud, nødvendigvis har ladet sig påvirke af disse tariffer i forbindelse med udøvelsen af deres aktiviteter
 - for de virksomheder, der ikke er medlemmer af FENEX, men som har fået kendskab til de tarifforhøjelser, som FENEX anbefalede, og som blev spredt i fagpressen. Disse oplysninger har gjort det muligt for de virksomheder, der ikke var medlemmer af FENEX, med en rimelig grad af sikkerhed at forudsige, hvilken prispolitik deres konkurrenter vil følge⁽⁴⁾.

(1) Se f.eks. i denne henseende det franske konkurrenceråds beslutning nr. 93.D.30 af 7. juli 1993 om konkurrencesituationen for tjenesteydelser inden for byplanlægning, Rapport annuel 1993, Paris.

(2) Dom af 10. juli 1980, sag 30/78, Distillers Company/Kommissionen, Sml. 1980, s. 2229.

(3) Jf. bl.a. dom af 27. januar 1987 i ovennævnte sag 45/85, se fodnote 2 s. 33.

(4) Jf. note 1 s. 33.

- (74) Kommissionen mener på denne baggrund, at FENEX's udarbejdelse og udsendelse af vejledende tariffer indtil den 1. juli 1993 havde til formål at begrænse konkurrencen efter traktatens artikel 85, stk. 1.

F. Påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne

- (75) De pågældende tariffer vedrører tjenester, som de nederlandske speditører yder både nederlandske kunder og kunder i andre medlemsstater.
- (76) Domstolen har præciseret begrebet »mærkbar påvirkning« i en dom af 25. oktober 1983⁽¹⁾, hvor det fastslås, at en virksomhed, der dækker omkring 5 % af det pågældende marked, er tilstrækkelig betydelig til, at dens adfærd principielt kan påvirke handelen mellem medlemsstaterne.
- (77) De pågældende tjenester vedrører i øvrigt ikke blot varer, der kommer fra eller er bestemt til Nederlandene, men også varer, der kommer fra eller er bestemt til andre medlemsstater.
- (78) De vejledende tariffer, som FENEX usender, kan således påvirke handelen mellem medlemsstater efter traktatens artikel 85.

G. Traktatens artikel 85, stk. 3

- (79) Det skal først understreges, at den omhandlede vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder vedrører virksomhedernes salgspriser. Konkurrencebegrænsende praksis på prisområdet udgør imidlertid en af de alvorligste former for konkurrencebegrænsende adfærd inden for fællesskabsretten. En sådan konkurrencebegrænsende praksis kan derfor kun i helt specielle tilfælde fritages fra kartelforbuddet.
- (80) I det foreliggende tilfælde mener Kommissionen ikke, det er påvist, at FENEX's udarbejdelse og udsendelse af vejledende tariffer kan fremme den økonomiske udvikling efter traktatens artikel 85, stk. 3, og heller ikke at forbrugerne sikres en rimelig andel af fordelene.
- (81) Det må tværtimod antages, at den omhandlede praksis kan bidrage til at fastholde kunstigt høje takster på markedet til skade for forbrugerne.
- (82) Det er heller ikke påvist, at den omhandlede vedtagelse inden for en sammenslutning af virksom-

heder er nødvendig for at nå det anførte mål, som skulle være at bistå FENEX's medlemmer med at beregne deres tariffer under forhandlinger med ordregiverne.

- (83) I den forbindelse skal det nævnes, at FENEX siden 1994 har udsendt et skema til sine medlemmer, der gør det muligt at beregne omkostningsudviklingen, hvilket viser, at det nævnte formål, at bistå medlemmerne, kan nås på en helt anden måde.
- (84) Kommissionen mener derfor ikke, at betingelserne for indrømmelse af fritagelse efter bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, er opfyldt.

H. Artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17

- (85) Kommissionen kan i medfør af ovennævnte bestemmelser pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder bøder på mindst 1 000 og højst 1 000 000 ECU, idet sidstnævnte beløb dog kan forhøjes til 10 % af omsætningen i det sidste regnskabår i hver af de virksomheder, som har medvirket ved overtrædelsen, såfremt de forsætligt eller uagtsomt overtræder bestemmelserne i traktatens artikel 85 eller 86, idet der ved fastsættelsen af bødens størrelse skal tages hensyn til både overtrædelsens grovhed og dens varighed.
- (86) Under proceduren anførte repræsentanterne for FENEX, at sammenslutningen havde udarbejdet vejledende tariffer på grund af mangel på erfaring, og at det ikke havde været meningen at skabe en situation, der var i strid med konkurrencereglerne.
- (87) Repræsentanterne for FENEX nævnte endvidere under høringen, at det skyldtes uagtsomhed, at de vejledende tariffer var blevet udsendt gennem en årrække.
- (88) Der skal først mindes om, at den omstændighed, at en overtrædelse begås uagtsomt, i henhold til bestemmelserne i ovennævnte artikel 15, stk. 2, ikke er tilstrækkelig til at fritage virksomhederne for bødepålæg.
- (89) Der skal imidlertid også tages hensyn til følgende:
- FENEX har frivilligt bragt udsendelsen af vejledende tariffer til ophør for at overholde Nederlandenes og Fællesskabets konkurrenceregler. Endvidere har FENEX straks fremsendt de retningslinjer for omkostningsstrukturer, der er udsendt efter 1994, for at sikre sig, at de er lovlige i henhold til fællesskabsretten
 - overtrædelsen har ganske vist stået på i over 20 år, men er bragt til ophør siden den 1. juli 1993.

⁽¹⁾ Sag 107/82, AEG/Kommissionen, Sml. 1983, s. 3151, præmis 58.

- (90) Kommissionen mener, at der bør pålægges FENEX en bøde under hensyntagen til de ovennævnte forhold, idet overtrædelsesperioden fastsættes til tidsrummet 10. januar 1989 - 1. juli 1993, der er det tidsrum, i hvilket overtrædelsen ikke er forældet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Sammenslutningen Nederlandse Organisatie voor Expeditie en logistiek (FENEX) har overtrådt EF-traktatens artikel 85 ved fra den 10. januar 1989 til den 1. juli 1993 at have udarbejdet og udsendt vejledende tariffer. Den anmodning om fritagelse for de vejledende tariffer, der er indgivet af FENEX den 26. maj 1995, afslås.

Artikel 2

For den i artikel 1 nævnte overtrædelse idømmes FENEX en bøde på 1 000 ECU.

Artikel 3

Den i artikel 2 nævnte bøde indbetales i ecu, senest tre måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslut-

ning, på Europa-Kommissionens konto nr. 310-0933000-43 i Banque Bruxelles-Lambert, agence européenne, rond-point Robert Schuman 5, B-1040 Bruxelles.

Efter udløbet af denne frist tilskrives bøden automatisk renter efter den sats, som Det Europæiske Monetære Institut anvendte for sine transaktioner i ecu, den første hverdag i den måned, hvori nærværende beslutning er vedtaget, med tillæg af 3,5 procentpoint, i alt 7,75 %.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til:

Nederlandse Organisatie voor Expeditie en Logistiek
Adriaan Volkerhuis
Oostmaaslaan 71
NL-3063 AN Rotterdam.

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 192.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juni 1996.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 1996

om Fællesskabets tilskud til visse foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

(Tekst af betydning for EØS)

(96/439/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26.
juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽¹⁾, senest
ændret ved beslutning 94/370/EF⁽²⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er konstateret udbrud af mund- og klovesyge i Den
Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien; disse
udbrud udgør en direkte fare for Fællesskabet og især for
Grækenland;ved beslutning 96/368/EF⁽³⁾ bevilgede Fællesskabet et
tilskud til iværksættelsen af visse foranstaltninger til
bekæmpelse af mund- og klovesyge i Makedonien; det er
nødvendigt at yde myndighederne i Den Tidligere Jugos-
laviske Republik Makedonien finansiell støtte til bekæm-
pelsen af sygdommen;det er nødvendigt at stille vaccinationsdoser til rådighed
for myndighederne i Den Tidligere Jugoslaviske Republik
Makedonien for at sikre den nødvendige beskyttelse af de
berørte dyr;Fællesskabet bør finansiere en del af udgifterne til vacci-
nationen;de aktioner, der er fastsat i nærværende beslutning, fore-
tages i samarbejde med FAO's Europæiske Kommission
for Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge; udgifterne til
vaccinationen vil i første række blive finansieret over
Finansieringsfond nr. 911100/MTF/INT/003/EEC;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*1. Kommissionen træffer i samarbejde med FAO's
Europæiske Kommission for Bekæmpelse af Mund- ogKlovesyge de nødvendige foranstaltninger for at stille
følgende til rådighed for Den Tidligere Jugoslaviske
Republik Makedoniens myndigheder:— 250 000 doser vaccine af en type, der sikrer beskyttelse
af kvæg mod den virus, der er identificeret i Den
Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.2. Fællesskabet finansierer alle omkostninger ved den i
stk. 1 omhandlede aktion (dog højst 80 000 ECU).*Artikel 2*1. Fællesskabet finansierer 50 % af udgifterne til vacci-
nation, som Den Tidligere Jugoslaviske Republik Make-
doniens myndigheder foretager under kontrol af FAO's
Europæiske Kommission for Bekæmpelse af Mund- og
Klovesyge og Fællesskabet.2. Den i stk. 1 omhandlede aktion omfatter bla.
indkøb og levering af:— nødvendigt udstyr til vaccination (sprøjter, materiel til
kølekæden, beskyttelsestøj osv.)
— desinfektionsmidler
— mærker til dyr.3. Ved anvendelsen af nærværende artikel refunderer
Kommissionen finansieringsfond nr. 911100/MTF/INT/
003/EEC omkostningerne ved vaccinationen som
omhandlet i artikel 1 (dog højst 10 000 ECU).*Artikel 3*

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 19.⁽²⁾ EFT nr. L 168 af 2. 7. 1994, s. 31.⁽³⁾ EFT nr. L 145 af 19. 6. 1996, s. 19.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 1996

om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland

(Tekst af betydning for EØS)

(96/440/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Den 5. juli 1996 blev tre udbrud af mund- og klovesyge anmeldt i Grækenland;

situationen i Grækenland, hvad angår mund- og klovesyge, kan udgøre en fare for bestandene i andre medlemsstater på grund af samhandelen med levende klovbærende dyr og visse produkter heraf;

Grækenland har truffet foranstaltninger i henhold til Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 92/380/EØF⁽⁵⁾, og har endvidere indført yderligere foranstaltninger inden for de smitteramte områder;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Grækenland må ikke sende levende kvæg, får, geder og svin samt andre klovbærende dyr fra eller gennem de i

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 315 af 26. 11. 1985, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 198 af 17. 7. 1992, s. 54.

bilaget anførte dele af dets område til andre medlemsstater.

2. De sundhedscertifikater, der omhandles i Rådets direktiv 64/432/EØF⁽⁶⁾, og som ledsager levende kvæg og svin, der forsendes fra Grækenland, og Rådets direktiv 91/68/EØF⁽⁷⁾, som ledsager levende får og geder, der forsendes fra Grækenland, skal forsynes med følgende påtegning:

»Dyr, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.«

3. Grækenland sørger for, at sundhedscertifikater for andre klovbærende dyr end dem, der er omfattet af de i stk. 2 omhandlede certifikater, forsynes med følgende påtegning:

»Levende, klovbærende dyr, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.«

Artikel 2

1. Grækenland må ikke sende fersk kød af kvæg, får, geder og svin samt andre klovbærende dyr, der kommer fra de dele af dets område, der er anført i bilaget, eller hidrører fra dyr med oprindelse i disse dele af Grækenland, til andre medlemsstater.

2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for:

a) fersk kød fremstillet inden den 1. juni 1996, såfremt kødet er tydeligt identificeret og transporteres og oplagres adskilt fra kød, som ikke er bestemt til handel inden for Fællesskabet

b) fersk kød fra opskæringsvirksomheder, hvis følgende betingelser er overholdt:

— kun fersk kød som omhandlet i litra a) eller fersk kød fra dyr, der er opdrættet og slagtet uden for det i bilaget anførte område, vil blive forarbejdet i virksomheden

⁽⁶⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 46 af 19. 2. 1991, s. 19.

- alt sådant fersk kød skal være forsynet med sundhedsmærket som omhandlet i kapitel XI i bilag I til Rådets direktiv 64/433/EØF⁽¹⁾ om sundhedsmæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet
- arbejdet i virksomheden skal foregå under streng dyrlægekontrol
- det ferske kød skal være tydeligt identificeret og skal transporteres og oplagres adskilt fra kød, som ikke er bestemt til handel inden for Fællesskabet
- kontrollen af, at ovenstående betingelser er opfyldt, udføres af den kompetente veterinærmyndighed under tilsyn af de centrale veterinærmyndigheder, som sender de andre medlemsstater og Kommissionen en fortegnelse over de virksomheder, de har godkendt i henhold til disse bestemmelser.

3. Kød, der forsendes fra Grækenland, skal være ledsaget af et certifikat, som er udstedt af en embedsdyrlæge. Certifikatet skal være forsynet med følgende påtegning:

•Kød, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.•

Artikel 3

1. Grækenland må ikke sende kødprodukter af kvæg, får, geder og svin samt andre klovbærende dyr, der kommer fra de i bilaget anførte dele af Grækenland, eller kødprodukter tilvirket under anvendelsen af kød af dyr med oprindelse i disse dele af Grækenland til andre medlemsstater.

2. Restriktionerne i stk. 1 gælder ikke for kødprodukter, der har undergået en af de artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 80/215/EØF⁽²⁾ omhandlede behandlinger, eller for kødprodukter som defineret i Rådets direktiv 77/99/EØF⁽³⁾ om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet,

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64. Direktivet er ajourført ved direktiv 91/497/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 69) og senest ændret ved direktiv 92/45/EØF (EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 35).

⁽²⁾ EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 85. Direktivet er ajourført ved direktiv 92/5/EØF (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 1) og senest ændret ved direktiv 92/45/EØF (EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 35).

som under tilvirkningen over alt har fået en pH-værdi på under 6.

3. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for:

- a) kødprodukter, der er tilvirket inden den 1. juli 1996, såfremt kødprodukterne er tydeligt identificeret og transporteres og oplagres adskilt fra kødprodukter, der ikke er bestemt til handel inden for Fællesskabet
- b) kødprodukter, der er tilvirket i virksomhederne under følgende betingelser;

— alt fersk kød, der anvendes i virksomheden, skal være i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2

— alle kødprodukter, der anvendes i det færdige produkt, skal være i overensstemmelse med litra a) eller være fremstillet af fersk kød af dyr, der er opdrættet og slagtet uden for det i bilaget anførte område

— alle kødprodukter skal være forsynet med et sundhedsmærke som omhandlet i kapitel VI i bilag A til direktiv 77/99/EØF

— arbejdet i virksomheden skal foregå under streng dyrlægekontrol

— kødprodukterne skal være tydeligt identificeret og skal transporteres og oplagres adskilt fra kød og kødprodukter, der ikke er bestemt til handel inden for Fællesskabet

— kontrollen af, at ovenstående betingelser er opfyldt, udføres af den kompetente veterinærmyndighed under tilsyn af de centrale veterinærmyndigheder, som sender de andre medlemsstater og Kommissionen en fortegnelse over de virksomheder, de har godkendt i henhold til disse bestemmelser

- c) kødprodukter, der er tilvirket i de dele af området, som ikke er omfattet af restriktioner, med kød, der er fremstillet inden den 1. juli 1996 og kommer fra dele af området, som bliver undergivet restriktioner, såfremt kødet og kødprodukterne er tydeligt identificeret og transporteres og oplagres adskilt fra kød og kødprodukter, der ikke er bestemt til handel inden for Fællesskabet.

4. Kødprodukter, der forsendes fra Grækenland, skal være ledsaget af et certifikat, som er udstedt af en embedsdyrlæge. Certifikatet skal være forsynet med efterfølgende påtegning:

•Kødprodukter, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.•

Artikel 4

1. Grækenland må ikke sende mælk fra de i bilaget anførte dele af dets område til andre medlemsstater.

2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for mælk, som har:

a) undergået en første pasteurisering efter normerne i Rådets direktiv 92/46/EØF⁽¹⁾ efterfulgt af endnu en varmebehandling ved pasteurisering ved høj temperatur, UHT, sterilisering eller en tørringsproces, som indbefatter en varmebehandling med tilsvarende virkning som en af de ovennævnte,

eller

b) undergået en første pasteurisering efter normerne i direktiv 92/46/EØF kombineret med en behandling, hvorved pH-værdien nedbringes til under 6 og holdes dér i mindst en time.

3. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for mælk, der er behandlet i virksomhederne under følgende betingelser:

— al mælk, der anvendes i virksomheden, skal enten være i overensstemmelse med stk. 2 eller hidrøre fra dyr uden for det i bilaget anførte område

— arbejdet i virksomheden skal foregå under streng veterinærkontrol

— mælken skal være tydeligt identificeret og skal transporteres og oplagres adskilt fra mælk og mejeriprodukter, der ikke er bestemt til handel inden for Fællesskabet

— kontrollen af, at ovenstående betingelser er opfyldt, udføres af den kompetente veterinærmyndighed under tilsyn af de centrale veterinærmyndigheder, som sender de andre medlemsstater og Kommissionen en fortegnelse over de virksomheder, de har godkendt i henhold til disse bestemmelser.

4. Mælk, der forsendes fra Grækenland, skal være ledsaget af et certifikat, som er udstedt af en embedsdyrlæge. Certifikatet skal være forsynet med følgende påtegning:

«Mælk, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.»

Artikel 5

1. Grækenland må ikke sende mejeriprodukter fra de i bilaget anførte dele af dets område til andre medlemsstater.

2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for:

a) mejeriprodukter, der er fremstillet inden den 1. juni 1996

b) mejeriprodukter, der har undergået en varmebehandling ved en temperatur på mindst 71,7° C i 15 sekunder eller en tilsvarende behandling

c) mejeriprodukter, der er fremstillet af mælk, som har undergået en behandling i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2 eller 3.

3. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for:

a) mejeriprodukter, der er fremstillet i virksomhederne under følgende betingelser:

— al mælk, der anvendes i virksomheden, skal enten være i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, eller skal hidrøre fra dyr uden for det i bilaget anførte område

— alle mejeriprodukter, der anvendes i det færdige produkt, skal enten være i overensstemmelse med stk. 2 eller være fremstillet af mælk, der hidrører fra dyr uden for det i bilaget anførte område

— arbejdet i virksomheden skal foregå under streng dyrlægekontrol

— mejeriprodukterne skal være tydeligt identificeret og skal transporteres og oplagres adskilt fra mælk og mejeriprodukter, som ikke er bestemt til handel inden for Fællesskabet

— kontrollen af, at ovenstående betingelser er opfyldt, udføres af den kompetente veterinærmyndighed under tilsyn af de centrale veterinærmyndigheder, som sender de andre medlemsstater og Kommissionen en fortegnelse over de virksomheder, de har godkendt i henhold til disse bestemmelser

b) mejeriprodukter, der er fremstillet i de dele af området, som ikke er omfattet af restriktioner, under anvendelse af mælk fra før den 1. juni 1996, som kommer fra dele af området, der bliver undergivet restriktioner, såfremt mejeriprodukterne er tydeligt identificeret og transporteres og oplagres adskilt fra mejeriprodukter, der ikke er bestemt til handel inden for Fællesskabet.

4. Mejeriprodukter, der forsendes fra Grækenland, skal være ledsaget af et certifikat, som er udstedt af en embedsdyrlæge. Certifikatet skal være forsynet med følgende påtegning:

«Mejeriprodukter, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.»

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 1.

Artikel 6

1. Grækenland må ikke sende sæd og embryoner af kvæg, får, geder og svin samt andre klovbærende dyr fra de i bilaget anførte dele af dets område til andre medlemsstater.

2. Dette forbud gælder ikke for frossen tyresæd og koembryoner fra før den 1. juni 1996.

3. Det sundhedscertifikat, der omhandles i Rådets direktiv 88/407/EØF⁽¹⁾, og som ledsager frossen tyresæd, der forsendes fra Grækenland, skal forsynes med følgende påtegning:

»Frossen tyresæd, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.«

4. Det sundhedscertifikat, der omhandles i Rådets direktiv 89/556/EØF⁽²⁾, og som ledsager koembryoner, der forsendes fra Grækenland, skal forsynes med følgende påtegning:

»Koembryoner, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.«

Artikel 7

1. Grækenland må ikke sende huder og skind af kvæg, får, geder og svin samt andre klovbærende dyr fra de i bilaget anførte dele af dets område til andre medlemsstater.

2. Dette forbud gælder ikke for huder og skind, der er produceret før den 1. juni 1996, eller som opfylder kravene i stk. I. A, andet til femte led, eller stk. I. B, tredje og fjerde led, i kapitel 3 i bilag 1 til direktiv 92/118/EØF.

Behandlede huder skal omhyggeligt adskilles fra ubehandlede huder.

3. Grækenland sørger for, at sundhedscertifikater for huder og skind, der skal sendes til andre medlemsstater, ledsages af et certifikat, som er forsynet med følgende påtegning:

»Huder og skind, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.«

Artikel 8

Grækenland sørger for, at køretøjer, der har været anvendt til transport af levende dyr, rengøres og desinficeres, hver gang de har været anvendt, og fremlægger bevis for denne desinfektion.

Artikel 9

1. Grækenland må ikke sende andre produkter af kvæg, får, geder og svin samt andre klovbærende dyr end dem, der er nævnt i artikel 2, 3, 4, 5, 6 og 7, fra de i bilaget anførte dele af dets område til andre medlemsstater.

2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for

a) animalske produkter som omhandlet i stk. 1, der har undergået:

— varmebehandling i en hermetisk lukket beholder med en Fo-værdi på mindst 3,00 eller

— varmebehandling, hvorunder centrumstemperaturen bringes op på mindst 70° C

b) uforarbejdet fåreuld og hår af drøvtyggere, der er forsvarligt emballeret og tørt.

3. Grækenland sørger for, at sundhedscertifikater for de i stk. 2 omhandlede animalske produkter, der skal sendes til andre medlemsstater, ledsages af et certifikat, som er forsynet med følgende påtegning:

»Animalske produkter, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Grækenland.«

Artikel 10

Medlemsstaterne ændrer de foranstaltninger, de anvender på samhandelen, for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 11

Denne beslutning tages op til fornyet gennemgang inden den 1. august 1996.

Artikel 12

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 22. 7. 1988, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1989, s. 1.

BILAG

Evros	Magnissia
Rodopi	Fthiothida
Xanthi	Viotia
Kavala	Attiki (Athen og Piræus)
Drama	Evia
Serres	Lesvos
Chalkidiki	Chios
Thessaloniki	Samos
Kilkis	Dodekanissa
Pella	Kiklades
Imarhia	Argolida
Pieria	Korinthia
Kozani	Achaia
Florina	Fokida
Kastoria	Aetoloakarnania
Grevena	Kefallinia
Ioannina	Zakynthos
Thesprotia	Ilia
Kerkira	Arkadia
Lefkada	Messinia
Preveza	Lakonia
Arta	Chania
Trikala	Rethimno
Karditsa	Iraklio
Evritania	Lassithi
Larissa	
